

Abstrakt

Ve snaze o nalezení kauzální léčby neurodegenerativních onemocnění vedoucích k syndromu demence se úsilí o jejich rozpoznání ubírá do stále časnějších stádií. Ze stádia syndromu demence se ústřední bod zájmu přesunul do prodromálních a preklinických stádií onemocnění. V centru pozornosti neuropsychologického výzkumu je charakteristika časných kognitivních markerů a vývoj metod, které budou schopny tyto markery spolehlivě zachytit a určit míru rizika progresu kognitivního deficitu na individuální úrovni.

Teoretická část poskytuje přehled dosavadního poznání na poli neurodegenerativních onemocnění, nejvíce pozornosti je věnováno Alzheimerově nemoci (AN) jakožto nejčastější příčině syndromu demence. Předkládáme aktuální směr neuropsychologické diagnostiky v časných stádiích AN, tedy způsoby subjektivního a objektivního hodnocení kognitivní výkonnosti, a na základě toho zdůvodňujeme cíle empirické části disertační práce.

Empirickou částí disertační práce rozšiřujeme dosavadní poznání na poli AN, diskutujeme sedm původních publikací, které sledují tři základní cíle: prozkoumání povahy subjektivních kognitivních stížností u jedinců v riziku rozvoje AN, hodnocení potenciálu vybraných standardních a experimentálních neuropsychologických metod k diagnostice časných stádií kognitivního deficitu a validizace experimentálního testu prostorové orientace pro hodnocení efektu psychofarmak.

Klíčová slova: subjektivní kognitivní pokles, mírná kognitivní porucha, Alzheimerova nemoc, kognitivní funkce, subjektivní kognitivní stížností, neuropsychologické testování.